

Валентина Ѓоргиевска Парго

Добриот човек го има
она нешто што другиот околу тебе сигурно го нема.
Добриот човек го знае
она што мудрецот долго во себе го трае.

Добриот човек, ако ти се падне
к'смет ќе ти дава, маката ќе ти ја зема,
орлови нокти ќе стави,
сонот да ти го врати
ако некој ти го грабне.

Добриот човек ништо не го сече
ништо не го лути, него коси
добриот човек, добар ко македонска душа
тагата него повеќе отколку лошиот го демне
и да знаеш секоја солза него одвнатре го пече.

Кога поминуваш покрај него
кратко нека биде, не го праши,
не е до тоа,
тој ќе премолчи, ќе ти прост и толку лесно,
што има од срам да се вцашиш.

Добриот човек, сепак, чувај го ко амајлија стара
ко од памтивек дадена од баба, од нејна баба и прабаба.

На него слободно сметај кога рамо за плачење ти треба
кога денот ти дава, а ноќта ти зема
кога ти недостига друшка верна
тој ќе дојде да се ракува, со стисок на рака
со шеќерна уста
и со мелем,
за да ти ја смекне нанесената рана.

Тој може за се да чека, да чека, и пак да чека . . .
аха, ти така си мислиш
и него секогаш ќе го оставаш поради некои дигноглавци
Јас пак ќе ти речам
Добриот човек немој, за никого и за ништо не го газии.

На Добриот човек сети се секогаш и сега
дај му го местото кое на пати несвесно му го земаш
за него треба почесно место
симни му шешир, си го одработил чесно.

Не еднаш, не два пати, знам ќе го продадеш за помалку и од евро
ќе се смееш на неговата искреност, и дела
Не шегувај го и не потценувај го, немој.
Не прави кон него ни помали, ни поголеми гревој.

После дождот, чадор не ти треба
во дождот, гунче од добриот човек оди барај.

Само внимавај да не е доцна
кога најмногу ќе ти затреба
него веќе да не го нема,
внимавај да не е се само - вчера.

Чувај си го дур е време, не го заборавај туку така
Ако тој си оди ќе замине и дел од твојата радост
а ти ќе жалиш по него, ко старецот по својата младост.